PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH

Mirosław Wróblewski

Warszawa, 17 kwietnia 2026 r.

sygn. DEI.730.1.2025

Pani
Barbara Nowacka
Minister Edukacji Narodowej

Szanowna Pani Minister,

jako Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, realizujący zadania wynikające z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2026/679 (RODO) oraz ustawy o ochronie danych osobowych, których przepisy podkreślają konieczność szczególnej ochrony prawnej najmłodszych członków społeczeństwa, pragnę wyrazić pełną aprobatę dla decyzji Pani Minister dotyczącej obowiązkowego nauczania przedmiotu *edukacja zdrowotna* w klasach IV-VIII szkoły podstawowej oraz przez dwa lata w szkołach ponadpodstawowych, począwszy od roku szkolnego 2026/2027. **Obecny kierunek działań Ministerstwa Edukacji Narodowej w tym obszarze nie tylko odpowiada na realne potrzeby młodych ludzi, ale stanowi jeden z kluczowych elementów systemowej ochrony ich zdrowia (fizycznego, psychicznego i społecznego), prywatności i praw podstawowych.**

Jestem pełen uznania dla determinacji Pani Minister w dążeniu do skutecznej realizacji tego trudnego zadania. Pani wytrwałość, zaangażowanie i wiara w słuszność obranego kierunku polityki edukacyjnej, niewątpliwie złożyły się na sukces tego przedsięwzięcia – za co jeszcze raz bardzo Pani Minister dziękuję.

Informacje dotyczące ochrony danych osobowych obecne są już w programach przedmiotów, takich jak informatyka, etyka, edukacja obywatelska czy edukacja zdrowotna. **Niemniej jednak chciałbym zwrócić uwagę na konieczność ich rozwinięcia i większego wyeksponowania, przede wszystkim z uwagi na gwałtownie zwiększającą się liczbę negatywnych zjawisk w sieci.** Dzieci nie mają świadomości zagrożeń cyfrowych, zwykle łatwo i bez głębszej refleksji podają dane w grach online, klikają w podejrzane linki, instalują złośliwe aplikacje, udostępniają zdjęcia i dane osobowe obcym osobom. Na dane dziecka tworzone są fałszywe profile wykorzystywane do oszustw, rozsyłania phishingu, cyberprzemocy, co może prowadzić do konsekwencji prawnych i reputacyjnych. Dzieci często

bywają celem **ataków phishingowych**. Bywa, że nieświadome dziecko podaje login i hasło na fałszywej stronie, traci dostęp do konta, albo na skutek działania dziecka przestępca uzyskuje dostęp do danych i zapisanej karty płatniczej rodzica. Dzieci i młodzież mają też niekiedy trudności z odróżnieniem reklam od wiadomości, fikcji od informacji i często nie radzą sobie z właściwą oceną w odniesieniu do treści pojawiających się w mediach społecznościowych i na platformach cyfrowych. Sprzyja temu zjawisku popularna obecnie technologia **deepfake**, umożliwiająca tworzenie fałszywych obrazów, dźwięków, filmów, które mogą negatywnie wpływać na zachowania zarówno indywidualnych odbiorców, jak i grup społecznych. Sprawa zamieszczenia w internecie zdjęcia nagiej uczennicy wygenerowanego z użyciem narzędzi sztucznej inteligencji (AI) przez jej szkolnych kolegów, czy zamieszczenie zdjęcia nagiej nauczycielki pod jej postem w mediach społecznościowych – które to sprawy zostały przeze mnie zgłoszone do prokuratury – są wymownym przykładem, jak w niewłaściwych rękach technologia ta może być niebezpieczna. Stąd potrzeba zwrócenia szczególnej uwagi na ochronę danych osobowych podczas korzystania z tego narzędzia.

Niebezpiecznym zjawiskiem jest również **kradzież tożsamości dzieci** (*child identity theft*) – rosnący i szczególnie niebezpieczny rodzaj przestępstwa cyfrowego. Dzieci nie monitorują swojej historii ani aktywności finansowej, dlatego przestępstwo może pozostać niewykryte nawet przez wiele lat. Skutkami kradzieży tożsamości dziecka może być stres i trauma psychologiczna, długotrwałe postępowania wyjaśniające, ryzyko dalszej wiktymizacji, utrata reputacji oraz problemy finansowe po osiągnięciu pełnoletności.

W tym miejscu chciałem też przytoczyć dane z raportu na temat monitoringu aktywności dzieci w środowisku cyfrowym pn. „Internet Dzieci", przedstawione na posiedzeniu sejmowej Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży (DIM) w dniu 6 listopada 2025 r. W raporcie tym odnotowana jest niepokojąca stała obecność dzieci w świecie cyfrowym, jeszcze przed ukończeniem przez nie 13. roku życia – 1 mln 400 tys. dzieci w Polsce.

Spośród ponad 2 mln dzieci w wieku 7-12 lat w naszym kraju, prawie 800 tys. korzysta z TikToka, ponad 500 tys. z Facebooka, 400 tys. z Instagrama, ponad 700 tys. z Messengera i tyle samo z WhatsAppa.

Podsumowując te informacje – ponad 1mln 400 tys. dzieci w wielu 7-12 lat jest aktywna w sieci. Co również niepokojące – ponad 930 tys. badanych dzieci w wielu 7-14 lat przynajmniej 1 raz odwiedziło serwis pornograficzny.

W świetle powyższych przykładów, wprowadzenie obowiązkowego przedmiotu *edukacja zdrowotna* stwarza okazję do tego, aby treści związane z ochroną danych osobowych zostały wyraźnie wyeksponowane i by stanowiły w programie nauczania punkt wyjściowy do omawiania kolejnych, równie ważnych zagadnień. Trwałe i systemowe uwzględnianie w procesie edukacyjnym zagadnień ochrony danych osobowych i prawa do prywatności, w kontekście bezpieczeństwa psychicznego dzieci i młodzieży jest ogromnie ważne i należy je postrzegać jako element prewencji systemowej, ukierunkowanej na zapobieganie naruszeniom praw dzieci jeszcze przed ich wystąpieniem, a nie tylko jako reakcję następczą na zaistniałe nieprawidłowości.

W tym miejscu chciałbym z całą mocą podkreślić, że planowane lub już przyjęte w innych krajach rozwiązania w zakresie doskonalenia procesu edukacji dzieci i młodzieży,

współgrają z założeniami **Reformy26. Kompas Jutra**, przygotowanej przez MEN, co w świetle odnotowanych światowych trendów świadczy o wyborze przez Panią Minister właściwego kierunku zmian programowych w polskim szkolnictwie. Ponadto wzmacnia argumentację Pani resortu co do konieczności zapewnienia kompleksowej obowiązkowej edukacji dla wszystkich szkół podstawowych i średnich.

Dla przykładu, w **USA,** stan Kalifornia w 2023 r. wprowadził do Kodeksu Edukacyjnego Kalifornii (ang. *California Education Code)* – regulującego kwestie obowiązkowych programów nauczania na wszystkich poziomach edukacji – obowiązkowy przedmiot ***edukacja medialna***, a w jego ramach kompetencje: „obywatelstwo cyfrowe", które ma wspierać młodych ludzi w zetknięciu z nowymi technologiami. Edukacja medialna ma budować umiejętność krytycznego myślenia i analizowania treści przekazów medialnych, budując strategie wspierające dzieci i młodzież we właściwym ich odbiorze.
(źródło:https://leginfo.legislature.ca.gov/faces/billTextClient.xhtml?bill_id=202320240AB873).

Stan Kalifornia pracuje nad kolejnym projektem ustawy, która dotyczyć będzie *cyfrowego zdrowia* i planowanego rozszerzenia zajęć z zakresu dobrostanu cyfrowego w kalifornijskich szkołach publicznych.
(źródło: https://calmatters.digitaldemocracy.org/bills/ca_202520260ab2071).

Z kolei **Australia** opracowała krajowe ramy i curriculum dla bezpiecznej edukacji online. „Online safety" promuje podejście obejmujące całą szkołę (*whole-school*), gdzie w ramach różnych przedmiotów uczy się bezpiecznego korzystania z sieci i krytycznego podejścia do treści cyfrowych.
(źródło: https://www.esafety.gov.au/educators/best-practice-framework).

W **Irlandii** obowiązuje ustawa z 2022 r. o bezpieczeństwie online i regulacji mediów, która wraz z programem nauczania o nazwie SPHE (*Social Personal and Health Education*), a także Junior Cycle SPHE, kładzie duży nacisk na edukację dzieci i młodzieży w zakresie bezpiecznego poruszania się w sieci. Podobnie jak w Australii – „Online safety" jest w pełni włączone do programu szkolnego.
(źródło:https://www.gov.ie/en/department-of-culture-communications-and-sport/publications/online-safety-and-media-regulation-act-2022/).

Portugalia, w ramach *edukacji medialnej* i *edukacji obywatelskiej* zapewniła uczniom bezpieczne korzystanie z sieci i nowych mediów od przedszkola po szkołę średnią. Edukacja medialna jest integralną częścią edukacji obywatelskiej, realizowanej w ramach programu „Citizenship and Development".
(źródło: https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/portugal/68-media-literacy-and-safe-use-of-new-media).

Podkreślenia wymaga, że edukacja medialna obejmuje nie tylko techniczne umiejętności obsługi narzędzi cyfrowych, ale przede wszystkim analizę, ocenę i tworzenie przekazów medialnych, a także odporność na dezinformację.

W oparciu o ustawę o bezpieczeństwie w Internecie z 2023 r. szkoły w **Wielkiej Brytanii** prowadzą nauczanie o bezpieczeństwie w sieci w ramach programu *edukacja zdrowotna, informatyka, edukacja obywatelska* (*health education, computing* i *citizenship*). W systemie edukacji w Wielkiej Brytanii te trzy terminy występują razem w kontekście

nowoczesnych programów nauczania, gdzie edukacja zdrowotna oznacza dbanie o zdrowie fizyczne i psychiczne, informatyka – rozwijanie umiejętności cyfrowych, programowanie i bezpieczeństwo w sieci, natomiast edukacja obywatelska – to wiedza o prawach i obowiązkach, zaangażowanie w społeczność, cyfrowe obywatelstwo.
(źródło: https://www.gov.uk/government/publications/teaching-online-safety-in-schools/teaching-online-safety-in-schools).

Na uwagę zasługuje także stanowisko Komitetu Praw Dziecka ONZ – organu monitorującego wdrażanie Konwencji o prawach dziecka przez państwa będące jej stronami – który w zaleceniach wydanych 4 marca 2025 r. wzywa Polskę do wzmożonej ochrony praw dzieci w środowisku cyfrowym. ONZ rekomenduje, by umiejętności cyfrowe były nauczane przez cały okres edukacji, od przedszkola do końca szkoły, z naciskiem na ryzyka, treści i odpowiedzialne korzystanie z narzędzi cyfrowych.
(źródło: https://www.right-to-education.org/ar/node/1339).

W świetle opisanych przykładów zagrożeń dla bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w cyfrowym świecie, jestem głęboko przekonany, że **edukacja zdrowotna jako przedmiot obowiązkowy stwarza wyjątkową okazję do wzmocnienia świadomości młodych ludzi w zakresie prawa do prywatności, bezpiecznego funkcjonowania w sieci oraz ochrony danych osobowych, w tym danych szczególnej kategorii, jakimi są dane dotyczące zdrowia fizycznego i psychicznego.**

Warto też zauważyć, że na poziomie europejskim rozwijane są inicjatywy, takie jak wprowadzenie Europejskiej Przestrzeń Danych dotyczących Zdrowia (EHDS), które w przyszłości pozwolą każdemu z nas aktywnie zarządzać swoimi danymi dotyczącymi zdrowia. Aby uczniowie mogli w pełni korzystać z tych rozwiązań, muszą już dziś zdobywać wiedzę o ochronie danych i prawie do prywatności.

Edukacja zdrowotna jest ważnym elementem wzmacniającym odporność uczniów na zagrożenia cyfrowe. Wprowadzenie edukacji zdrowotnej jako obowiązkowego przedmiotu to ważny krok na drodze realizacji podstawowych celów edukacyjnych i wychowawczych szkoły, który służy ochronie praw uczniów, ich bezpieczeństwu oraz dobrostanu fizycznego, psychicznego i społecznego w środowisku, w którym nowe technologie odgrywają coraz większą rolę.

Uwzględniając znaczenie zagadnień ochrony danych osobowych i prawa do prywatności dla przedstawionych w niniejszym piśmie zagadnień, deklaruję swoją gotowość do współpracy i pełne wsparcie przy doskonaleniu rozwiązań edukacyjnych, które w sposób trwały i proporcjonalny wzmacniają ochronę prywatności i danych osobowych dzieci i młodzieży w środowisku cyfrowym.

Łączę wyrazy szacunku
Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

Do wiadomości:

Pani Monika Rosa
Przewodnicząca Komisji
ds. Dzieci i Młodzieży
Sejm RP

Pan Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji